

Bilag 2.

Overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af den nordiske konvention af 19. november 1934 om arv og dødsboskifte.

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige har aftalt, at der i den nordiske konvention af 19. november 1934 om arv og dødsboskifte foretages følgende ændringer:

Art. 4 ophæves, og art. 1, 2, 5, 7, 8, 11 og 28 affattes således:

Gældende formulering.

Artikel 1.

Når en statsborger i en af de kontraherende stater ved sin død var bosat i en af de andre stater, skal retten til arv ifølge loven bestemmes efter loven i den stat, hvor han havde bopæl. Havde den afdøde ikke de sidste fem år været bosat i denne stat, skal dog loven i den stat, hvor han var statsborger, komme til anvendelse, såfremt nogen arving eller legatar, for hvem det har retlig betydning, begærer det. Skulle arven efter statsborgerlandets lov tilfalde staten, kan sådan begæring ikke fremsættes.

Begæring om anvendelse af statsborgerlandets lov skal være fremsat inden seks måneder fra dødsfaldet. Er skifte ikke sluttet ved udløbet af denne frist, kan begæring dog fremsættes indtil skiftets slutning. Efter at et skifte er sluttet, kan den, der har deltaget i skiftet, ikke fremsætte begæring.

Bestemmelserne i denne artikel om retten til arv finder også anvendelse på en efterlevende ægtefælles lovbestemte ret til at beholde boet udelt i tilfælde, hvor den afdøde ikke efterlod sig livsarvinger, samt på sådan ret til underholdsbidrag af et dødsbos midler, som efter loven i den stat, hvor den afdøde var statsborger, tilkommer en arving udover hans arvelod.

Artikel 2.

Var den afdøde bosat i en stat, hvor loven giver en efterlevende ægtefælle ret til hensiddende i uskiftet bo med livsarvinger, kommer denne lov til anvendelse, også når den afdøde var statsborger i en af de andre stater.

36 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Forslaget.

Artikel 1.

Når en statsborger i en af de kontraherende stater ved sin død var bosat i en af de andre stater, skal retten til arv ifølge loven bestemmes efter loven i den stat, hvor han havde bopæl. Havde den afdøde ikke de sidste fem år været bosat i denne stat, skal dog loven i den stat, hvor han var statsborger, komme til anvendelse, såfremt nogen arving eller legatar, for hvem det har retlig betydning, begærer det. Skulle arven efter statsborgerlandets lov tilfalde staten, kan sådan begæring ikke fremsættes.

Begæring om anvendelse af statsborgerlandets lov skal være fremsat inden seks måneder fra dødsfaldet. Foregår skifte efter denne frist, kan begæring dog fremsættes indtil skiftets slutning. Efter at et skifte er sluttet, kan den, der har deltaget i skiftet, ikke fremsætte begæring.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 om retten til arv anvendes også på den efterlevende ægtefælles ret til at sidde i uskiftet bo, hvor livsarvinger ikke findes, og på sådan ret til bidrag til underhold og uddannelse af et dødsbos midler, som tilkommer arvinger eller en efterlevende ægtefælle. Det samme gælder retten for en efterlevende ægtefælle til at udtage midler til en vis værdi af boet.

Artikel 2.

Var den afdøde bosat i en stat, hvor loven giver en efterlevende ægtefælle ret til hensiddende i uskiftet bo med livsarvinger, kommer denne lov til anvendelse, også når den afdøde var statsborger i en af de andre stater.